

Pelles Stockholmsresa.

Nitton år var jag då kärleken brände
Uti hågen, trots om någon yngling på vår jord.
Resa jag ville och bindeln sände
Uppå ryggen vandra trygger upp till högre nord.
Usch ja, tänkte jag,
Det går ganska bra,
Fattas bara, fattas bara, flickan söker ja'.

Pappa och mamma dessa kära båda,
Ofta sagt mig, akta Pehr dig uti Stockholms stad.
Vi vilja vänligt kära Pehr dig råda
Hemma blifva och dig gifva till en jordbrukskarl.
Men jag lyssna ej,
Jag blott svarte nej,
Farfarsarfvat, speciedaler hundra gaf de mej.

Snart var jag framme uti den stora staden,
Börja undra, mycket fundra uppå husena.
Gatorna långa, såg jag hela dagen,
Ej jag visste, ej jag visste, hamna skulle jag.
Möter mig så kärt,
Flickan skön och smärt,
Jag betagen, i behagen, följde henne tvärt.

Uti en gränd, så mörk, och trång för resten,
Förde hon mig, förde hon mig, trenne trappor upp,
Jag var så glad som själfvaste presten,
Tyckte att jag, tyckte att jag kom i himlen blott.

29

Dig min kära vän
Känner jag igen,
Du är är Pelle, du är Pelle ifrån Roslagen.

Glad var jag nu, att ega denna flicka,
Som så vänligt, som så vänligt herberge mig gaf,
Dagar de gingo, äta, älska, dricka,
Pengar fanns det uti fickan, räcka nog minsann,
Kär jag riktigt var
I min flicka rar,
Tänkte gifta, tänkte gifta mig en vacker dag.

Kärlek och vin och muntra glada sånger
Trifvas skulle trifvas i vårt enkla hem,
Pelle! ej du skall få den minsta ånger,
Öfver att du, öfver att du blifvit har min vän,
Jag skall köpa hus,
Du skall stöpa ljus,
Och små piltar, och små piltar, ge oss sällhetsrus.

En vacker dag, det var då sent om kvällen,
Hem jag lunka, hem jag lunka till min flicka glad
Stjernorna blänkte uppå himlapellen,
Och jag möter, och jag möter, kan ni gissa hvad?
Flickan med en sprätt
Arm i arm så nätt;
Kära Pelle, kära Pelle, glöm mig sa' hon slätt.

Slagen jag blef liksom utaf åskan,
Snart jag hade inga pengar kvar,
Jag mig då snöt och glömde bort i brådskan
Farväl taga, farväl taga utaf Stockholms stad;
Hem jag reste ju,
Tog mig der en fru,
Lycklig är jag, lycklig är jag med min äkta nu.